

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

29. jaanuar 2014*

Dumping — Teatavate Hiinast pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude import — Kahju ohu kindlaksmääramine — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 3 lõige 9 ja artikli 9 lõige 4 (nüüd määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 3 lõige 9 ja artikli 9 lõige 4)

Kohtuasjas T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, asukoht Huang Shi (Hiina), esindajad: *barrister* F. Carlin, advokaat Q. Azau, *solicitor* A. MacGregor ja advokaat N. Niejahr,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J.-P. Hix ja B. Driessen, keda abistas *solicitor* B. O'Connor,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja M. França, hiljem M. França ja J.-F. Brakeland, keda abistas advokaat R. Bierwagen,

ja

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., asukoht Ostrava-Kunčice (Tšehhi Vabariik),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, asukoht Roman (Rumeenia),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, asukoht Paderborn (Saksamaa),

Ovako Tube & Ring AB, asukoht Hofors (Rootsi),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, asukoht Sulzbach-Rosenberg (Saksamaa),

Dalmine SpA, asukoht Dalmine (Itaalia),

Silcotub SA, asukoht Zalău (Rumeenia),

TMK-Artrom SA, asukoht Slatina (Rumeenia),

Tubos Reunidos SA, asukoht Amurrio (Hispaania),

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, asukoht Aulnoye-Aymeries (Prantsusmaa),

V & M France, asukoht Boulogne-Billancourt (Prantsusmaa),

V & M Deutschland GmbH, asukoht Düsseldorf (Saksamaa),

Voestalpine Tubulars GmbH, asukoht Linz (Austria),

Železiarne Podbrezová a.s., asukoht Podbrezová (Slovakkia),

esindajad: advokaadid G. Berrisch ja G. Wolf ning *barrister* N. Chesaites,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 262, lk 19),

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. aprilli 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Euroopa Ühenduste Komisjon avaldas 9. juulil 2008 Euroopa Liidu õmblusteta terastorude tootmisharu kaitsekomitee kaebuse alusel teate teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 174, lk 7).
- 2 Algamisteate punktis 2 oli vaatlusalune toode määratletud järgmiselt:
„Väidetavalt dumpinguhinnaga imporditavad tooted on teatavad Hiinast pärit rauast või terasest ümmarguse ristlõikega õmblusteta torud, mille välisdiameeter on kuni 406,4 mm ning mis on rahvusvahelise keevitusinstituudi (International Institute of Welding – IIW) valemi ja keemilise analüüsi kohaselt süsinikekvivalentväärtusega kuni 0,86 [...] ning mis kuuluvad [kombineeritud nomenklatuuri] koodide ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 ja ex 7304 59 93 alla. CN-koodid on esitatud üksnes teadmiseks.”
- 3 Vastavalt nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud (edaspidi „algmäärus”) (asendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest

riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandused ELT 2010, L 7, lk 22)), artiklile 17 otsustas komisjon piirata oma uurimist valimiga. Sellega seoses valis ta välja neli Hiina eksportivat tootjat, kelle eksport moodustas uurimisperioodil vaatlusaluse toote Euroopa Liitu suunatud ekspordi kogumahust 70%. Nende eksportivate tootjate hulgas oli hageja Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd ja seotud tootja, kes kuulus samasse kontserni.

- 4 23. juulil 2008 esitasid hageja ja seotud tootja kumbki taotluse turumajanduslikes tingimustes tegutsemise staatuse andmise kohta (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine”), nagu on ette nähtud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktides b ja c (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktid b ja c), ning teise võimalusena taotluse individuaalse kohtlemise kohta (edaspidi „individuaalne kohtlemine”), nagu on ette nähtud algmääruse artikli 9 lõikes 5 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 9 lõige 5).
- 5 Komisjon saatis 6. veebruaril 2009 hagejale ja seotud tootjale avalikustamise dokumendi, milles olid esitatud peamised faktid ja asjaolud, mille alusel ta tegi ettepaneku keelduda neile turumajandusliku kohtlemise võimaldamisest. Selles avalikustamise dokumendis järeltas komisjon, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimene ja kolmas kriteerium ei olnud täidetud.
- 6 Hageja saatis 16. veebruaril 2009 komisjonile märkused 6. veebruari 2009. aasta avalikustamise dokumendi kohta.
- 7 Komisjon võttis 7. aprillil 2009 vastu määruse (EÜ) nr 289/2009, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes (ELT L 94, lk 48, edaspidi „ajutine määrus”).
- 8 Ajutise määruse põhjenduses 13 märkis komisjon, et dumpingu ja kahju uurimine hõlmas ajavahemikku 1. juulist 2007 kuni 30. juunini 2008 (edaspidi „uurimisperiood”). Kahju hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku alates 2005. aasta 1. jaanuarist kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood”).
- 9 Ajutise määruse põhjenduses 14 täpsustas komisjon seoses vaatlusaluse tootega, et uurimise käigus tehti kindlaks, et „kolm [...] CN-koodi – ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 ja ex 7304 24 00 – ei käi vaatlusaluse toote kohta ning et puudu oli viis CN-koodi: ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 ja ex 7304 59 10.”
- 10 Ajutise määruse põhjendustes 20–32 jättis komisjon rahuldamata hageja esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluse, kuid rahuldab seevastu tema individuaalse kohtlemise taotluse.
- 11 Ajutise määruse põhjendustes 33–38 täpsustas komisjon, et normaalväärtuse arvutamiseks valiti võrdlusriigiks Ühendriigid.
- 12 Ajutise määruse põhjendustes 53–126 järeldati, et ühenduse tootmisharule ei ole kahju tekitatud, kuid asuti seisukohale, et selle tootmisharu jaoks esineb kahju oht.
- 13 Komisjon edastas 8. aprillil 2009 hagejale avalikustamise dokumendi, milles olid esitatud peamised faktid ja asjaolud dumpingu ja kahju arvutamise kohta, mille alusel kehtestati ajutised dumpinguvastased meetmed. Hageja esitas oma märkused selle dokumendi kohta 11. mail 2009.
- 14 Komisjon saatis 10. juulil 2009 hagejale lõpliku avalikustamise dokumendi, milles olid esitatud peamised faktid ja asjaolud, mille alusel kavatseti võtta lõplikud dumpinguvastased meetmed. Hageja esitas oma märkused selle dokumendi kohta 21. juulil 2009.

- 15 Nŏukogu vŏttis 24. septembril 2009 vastu m  ruse (E  ) nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 262, lk 19, edaspidi „vaidlustatud m  ruse”).
- 16 Vaidlustatud m  ruse põhjendustes 10–17 kinnitas n  ukogu ajutises m  ruses sisalduvaid järeldusi vaatlusaluse toote m  aratluse kohta.
- 17 Vaidlustatud m  ruse põhjenduses 18 kinnitas n  ukogu ajutise m  ruse järeldusi hageja esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluse küsimuses. Lisaks järeldas n  ukogu nimetatud m  ruse põhjendustes 19–24, et hageja ikkagi ei täitnud individuaalse kohtlemise võimaldamise tingimusi. Täpsemalt märkis ta, et pärast uurimisperioodi omandas Hiina riik suurema osaluse hagejat kontrollivas valdus  hingus ja riigist sai enamusosanik (m  ruse põhjendus 20).
- 18 Vaidlustatud m  ruse põhjendustes 25–27 kinnitas n  ukogu normaalv  rtuse arvutamiseks Ühendriikide v  rdlusriigina valimise.
- 19 Vaidlustatud m  ruse põhjendustes 35–81 kinnitas n  ukogu komisjoni järeldusi ajutises m  ruses kahju puudumise ja   henduse tootmisharule kahju ohu esinemise kohta. Selles osas v  ttis ta muu hulgas arvesse andmeid, mis puudutavad uurimisperioodile järgnevat perioodi, st 2008. aasta juulist 2009. aasta märtsini (edaspidi „uurimisperioodile järgnev periood”).

Menetlus ja poolte nõuded

- 20 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. detsembril 2009.
- 21 Komisjon esitas 25. märtsil 2010 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks n  ukogu nõuete toetuseks. Hageja ja kostja ei vaielnud sellele taotlusele vastu.
- 22 ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH ja   leziarne Podbrezová a.s. (edaspidi „menetlusse astunud ettevõtjad”) esitasid 6. aprillil 2010 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks n  ukogu nõuete toetuseks. Hageja ja kostja ei vaielnud sellele taotlusele vastu.
- 23   ldkohtu esimese koja esimees rahuldas komisjoni menetlusse astumise avalduse 31. mai 2010. aasta m  rusega.
- 24   ldkohtu kantseleisse 21. ja 30. juunil ning 25. augustil 2010 saabunud dokumendiga taotles hageja, et hagiavalduse, repliigi ja vasturepliigi teatavaid osasid käsitletaks menetlusse astunud ettevõtjate suhtes konfidentsiaalsena. Menetlusse astunud ettevõtjad nende taotluste suhtes vastuväiteid ei esitanud.
- 25 Komisjon esitas oma menetlusse astuja seisukohad 14. juulil 2010. Pooled esitasid oma märkused nende menetlusse astuja seisukohtade kohta.
- 26   ldkohtu esimese koja esimees rahuldas 31. augusti 2010 m  rusega menetlusse astunud ettevõtjate menetlusse astumise avaldused.
- 27   ldkohtu kantseleisse 30. septembril 2010 saabunud dokumendiga taotles hageja, et komisjoni kostja vastuse ja selle vastuse kohta tema esitatud märkuste teatavaid osasid käsitletaks menetlusse astunud ettevõtjate suhtes konfidentsiaalsena. Menetlusse astunud ettevõtjad selle taotluse suhtes vastuväiteid ei esitanud.

- 28 Menetlusse astunud ettevõtjad esitasid oma menetlusse astujate seisukohad 23. novembril 2010. Pooled esitasid oma märkused nende menetlusse astujate seisukohtade kohta.
- 29 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd teise koja koosseisu, mistõttu käesolev kohtuasi määrati sellele kojale.
- 30 Üldkohtu teise koja esimees peatas 16. mai 2011. aasta määrusega käesoleva menetluse Euroopa Kohtu otsuse tegemiseni kohtuasjas C-337/09 P: nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.
- 31 Hageja palus 22. mail 2012 menetlust jätkata ja käsitleda käesolevat kohtuasja eelisjärjekorras.
- 32 Euroopa Kohus tegi otsuse kohtuasjas C-337/09 P: nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group 19. juulil 2012. Menetlust jätkati seega sel kuupäeval.
- 33 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (teine koda) avada suulise menetluse ning palus Üldkohtu kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel vastata teatavatele kirjalikele küsimustele ning esitada teatavad dokumendid. Pooled täitsid need nõuded ette nähtud tähtaja jooksul.
- 34 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 17. aprilli 2013. aasta kohtuistungil.
- 35 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus osas, milles hageja ekspordi suhtes kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud ja nõutakse sisse selle ekspordi suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud;
 - või teise võimalusena tühistada vaidlustatud määrus osas, milles nõutakse sisse hageja suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult;
 - jätta menetlusse astujate kohtukulud nende endi kanda.
- 36 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 37 Komisjon palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.
- 38 Menetlusse astunud ettevõtjad paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Hagi ulatus

- 39 Menetlusse astunud ettevõtjad, kes ei esitanud hagi suhtes vastuvõetamatuse vastuväidet, nagu nad kohtuistungil kinnitasid, toovad esile asjaolu, et hageja palub vaidlustatud määrus tühistada osas, milles dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse „hageja ekspordi” suhtes. Hageja saab vaidlustatud määruse tühistamist nõuda aga vaid osas, milles dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse toodetele, mida ta toodab.
- 40 Hageja täpsustas kohtuistungil, et tema nõuet tuleb mõista menetlusse astunud ettevõtjate osutatud viisil; selle kohta tehti kanne.
- 41 Ilma et see piiraks kohustusi, mis võivad tuleneda ELTL artiklist 266 juhul, kui tühistamine toimub põhjustel, mis mõjutavad vaidlustatud määrust suuremas ulatuses, tuleb hageja nõuet seega tõlgendada nii, et sellega palutakse tühistada vaidlustatud määrus osas, milles kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud hageja toodetud toodete ekspordi suhtes ja nõutakse sisse selle ekspordi suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud.

Sisulised küsimused

- 42 Hageja esitab hagi põhjendamiseks kolm väidet. Esimese väite kohaselt on vaatlusaluse toote määratlemisel tehtud ilmne hindamisviga. Teise väite kohaselt on rikutud algmääruse artikli 9 lõiget 5. Kolmanda väite kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 9, artikli 9 lõiget 4 ja artikli 10 lõiget 2.
- 43 Üldkohus peab vajalikuks käsitleda esimesena hageja kolmandat väidet.
- 44 Hagi kolmas väide jaguneb sisuliselt kaheks osaks. Esimese osa kohaselt on rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 9 ja artikli 9 lõiget 4. Teise osa kohaselt, mis on esitatud teise võimalusena, nagu hageja kinnitas kohtuistungil, on rikutud algmääruse artikli 10 lõiget 2.
- 45 Seega tuleb kõigepealt analüüsida kolmanda väite esimest osa.
- 46 Hageja väidab, et kahju ohu esinemise tõendamine nõuab kõrgemat tõendatuse taset kui olulise kahju tõendamine. Komisjon on seda ise möönnud kohtuasjas T-188/99: Euroalliages vs. komisjon, milles Üldkohus tegi otsuse 20. juunil 2001 (EKL 2001, lk II-1757). Üksikud juhtumid, mida nõukogu on menetlusdokumentides maininud, kinnitavad seda järeldust. Käesolevas asjas institutsioonid nõutud kõrget tõendatuse taset ei täitnud. Samuti ei võtnud nad nõuetekohaselt arvesse uurimisperioodist hilisemaid andmeid. Täpsemalt seab hageja kahtluse alla nõukogu järeldused, mille kohaselt oli ühenduse tootmisharu uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras ja edasine dumpinguhinnaga import pidi toimuma peatselt.
- 47 Nõukogu ei nõustu sellega, kuidas hageja esitles komisjoni esitatud argumente kohtuasja raames, milles tehti eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Euroalliages vs. komisjon. Lisaks rõhutab nõukogu, et institutsioonid on kahju ohu alusel meetmeid juba võtnud. Ükski asjaolu ei võimalda asuda seisukohale, et kahju ohu puhul on tõendatuse tase kõrgem kui olulise kahju puhul. Nõukogu kinnitab ka, et ta võttis uurimisperioodile järgneva perioodi andmeid nõuetekohaselt arvesse. Seejärel vaidleb nõukogu vastu hageja argumentidele ühenduse tootmisharu kaitsetu olukorra kohta uurimisperioodi lõpus ja edasise dumpinguhinnaga impordi peatse toimumise kohta.
- 48 Komisjon rõhutab, et käesolevas asjas määrati kahju oht kindlaks erilise hoolsusega, kuna arvesse võeti uurimisperioodist hilisemaid andmeid, mida tavaliselt ei tehta.

49 Algmääruse artikli 9 lõige 4 näeb ette, et kui faktide põhjal tuvastatakse lõplikult näiteks kahju esinemine, kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks. Algmääruse artikli 3 lõige 1 sätestab, et „kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju” ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist”.

50 Algmääruse artikli 3 lõikes 9 on olulise kahju oht määratletud järgmiselt:

„Olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel tuginetakse faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta muu hulgas niisuguseid tegureid nagu:

- a) ühenduse turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- b) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- c) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust;

ja

- d) uurimiseluse toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist dumpinguhinnaga ekspordi ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.”

51 Nõukogu järeldas käesolevas asjas, et ühenduse tootmisharule ei ole uurimisperioodil olulist kahju tekitatud, kuigi see tootmisharu oli kõnealuse perioodi lõpus kaitsetus olukorras.

52 Olles järeldanud, et ühenduse tootmisharule ei ole uurimisperioodil olulist kahju tekitatud, leidis ta, et käesoleval juhul esineb kahju oht.

53 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika valdkonnas ja eelkõige kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad uurima (Euroopa Kohtu 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale, EKL 2007, lk I-7723, punkt 40, ja 11. veebruari 2010. aasta otsus kohtuasjas C-373/08: Hoesch Metals and Alloys, EKL 2010, lk I-951, punkt 61). Sellises kontekstis tuleb asuda seisukohale, et kahju ohu analüüs eeldab keerukate majandusküsimuste hindamist ning et kohtulik kontroll selle hinnangu üle peab seega piirduma menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud vaidlustatud tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega. See piiratud kohtulik kontroll ei tähenda, et liidu kohus ei kontrolli seda, kuidas institutsioonid on tõlgendanud majandusliku iseloomuga andmeid. Täpsemalt ei pea Üldkohus ainult tegema kindlaks, kas esitatud tõendid vastavad tegelikkusele, on usaldusväärsed ja sidusad, vaid kontrollima ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra

hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (vt selle kohta Üldkohtu 8. mai 2012. aasta otsus kohtuasjas T-158/10: Dow Chemical vs. nŏukogu, punkt 59).

- 54 Veel tuleb rõhutada, et algmääruse artikli 3 lõike 9 kohaselt tuginetakse olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel „faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele”. Lisaks, muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema „selgelt prognoositav ja peatselt toimuv”. Sellest järeldub, et kahju ohu kindlaksmääramine peab tulenema selgelt juhtumi asjaoludest. Samuti tuleneb sellest, et kahju, mille oht esineb, peab toimuma lähiajal.
- 55 Hageja vaidlustab esiteks nŏukogu järelduse, mille kohaselt oli ühenduse tootmisharu uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras vaatamata sellele, et talle ei ole kahju tekitatud. Teiseks vaidlustab ta nŏukogu järelduse kahju ohu esinemise kohta.

Kolmanda väite esimese osa esimene etteheide, mis puudutab ühenduse tootmisharu olukorda uurimisperioodi lõpus

- 56 Selleks et jõuda järeldusele, et ühenduse tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras, tuletasid institutsioonid meelde, et mitmest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju heastamiseks kehtestati 2006. aastal dumpinguvastased meetmed. Ühenduse tootmisharu ei saanud aga turu laienemisest täielikult kasu, kuna alates 2006. aastast asendus dumpinguvastaste meetmetega hõlmatud import Hiinast pärit impordiga. Ühenduse tootmisharu oli seega veel toibumas. Kui peaks juhtuma, et turutingimused muutuvad, on ühenduse tootmisharu kõnealusest dumpinguhinnaga impordist tuleneva kahjuliku mõju suhtes täiesti kaitsetu. Selline olukord on minevikus juba toimunud, kui nõudlus oli tavalisel tasemel, mis viis 2006. aastal dumpinguvastaste meetmete võtmiseni (vaidlustatud määruse põhjendused 47–49 tõlgendatuna ajutise määruse põhjendusi 87–89 arvestades).
- 57 Hageja tõstab esile eelkõige vastuolud institutsioonide järelduse ja käesoleva juhtumi asjassepuutuvate majandusandmete vahel. Nŏukogu vaidleb hageja argumentidele vastu ja toob esile muu hulgas uurimisperioodile järgnevat perioodi puudutavad prognoosid või majandusandmed.
- 58 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et kuigi nŏukogu järeldus ühenduse tootmisharu olukorra kohta uurimisperioodi lõpus on esitatud kahju puudutavas osas, ei puudu sellel seos kahju ohu analüüsiga. Täpsemalt, komisjon asus ajutise määruse põhjenduses 126 seisukohale, et meetmete puudumise korral tekitaks Hiina päritolu dumpinguhinnaga import „kaitsetule” ühenduse tootmisharule peatselt olulist kahju, eelkõige müügi, turuosa, tootmismahu ja kulutasuvuse vähenemise näol. Nŏukogu kinnitas vaidlustatud määruse raames sõnaselgelt komisjoni järeldusi selles küsimuses (vaidlustatud määruse põhjendus 81).
- 59 Esiteks tuleb meenutada käesoleva juhtumi asjassepuutuvaid asjaolusid, mida komisjon mainis ajutises määruuses ja mis näitavad arengut ühenduse tootmisharu olukorras vaatlusalusel perioodil, seega kuni uurimisperioodi lõpuni:
- ühenduse tootmisharu toodang kasvas 7% (ajutise määruse põhjendus 67);
 - tootmisvõimsus kasvas 9%, tõustes uurimisperioodi jooksul 90%-ni ja mille tase oli kõrge ka 2006. ja 2007. aastal (ajutise määruse põhjendus 69);
 - varu suurenes 12%, kuid komisjon märkis siiski, et „see näitaja ei ole kahjuanalüüsi seisukohast eriti oluline”, kuna „valdav enamik toodangust valmistatakse tellimisel” (ajutise määruse põhjendus 72);
 - ühenduse tootmisharu müügimaht suurenes 14% (ajutise määruse põhjendus 73);

- ühenduse tootmisharu kaotas 5,2 protsendipunkti turuosast (ajutise määruse põhjendus 75);
- tööhõive jäi samaks (ajutise määruse põhjendus 77);
- tootlikkus suurenes 7% (ajutise määruse põhjendus 78);
- töötajate keskmine palk suurenes 16% (ajutise määruse põhjendus 79);
- ühenduse tootmisharu müügihinnad suurenesid 21% (ajutise määruse põhjendus 80);
- sõltumatutele klientidele suunatud müügi netokäibe protsendimäärana väljendatud ühenduse tootmisharu kulutasuvus suurenes 27% ehk 3,3 protsendipunkti, tõustes uurimisperioodil 15,4 protsendile, kulutasuvus aastatel 2005 ja eelkõige 2006 ja 2007 oli samuti väga kõrge (ajutise määruse põhjendus 82);
- investeeringute tasuvus, st kasum protsendina investeeringute arvestuslikust puhasväärtusest suurenes 10% ehk 4,6 protsendipunkti, tõustes uurimisperioodil 51,7%-ni, 2006. ja 2007. aastal oli see olnud vastavalt 85,1 ja 79,2% (ajutise määruse põhjendus 82);
- äritegevuse puhaskäive kasvas 73%, tõustes uurimisperioodil 634 miljoni euroni, kusjuures komisjon täpsustas muu hulgas, et „ühenduse tootmisharul ei ilmnenu raskusi seoses kapitali kaasamisega” (ajutise määruse põhjendus 84);
- ühenduse tootmisharu aastainvesteeringud kasvasid 185%, tõustes uurimisperioodil 284 miljoni euroni (ajutise määruse põhjendus 85).

60 Nõukogu kinnitab neid andmeid vaidlustatud määruse põhjenduses 46.

61 Sellega seoses tuleb märkida, et – nagu hageja õigesti sisuliselt rõhutab – kui ühenduse tootmisharu turuosa muutus välja arvata, siis on kõik eelnevalt esitatud majandustegurid positiivsed ja annavad üldiselt pildi jõupositsioonis, mitte ebakindlas või kaitsetus olukorras olevast tootmisharust. Pealegi märkis komisjon ise ajutise määruse põhjenduses 88, et „ühenduse tootmisharule tekkinud kahju [oli] piiratud ulatusega ning sellega ei kaasnenud suuri majandusprobleeme”. See tõdemus kaldub tõendama, et ühenduse turu olukorda arvestades ei olnud ühenduse tootmisharu vaatlusalusel perioodil – st kuni uurimisperioodi lõpuni – kaitsetus olukorras, st et Hiinast pärit import oleks võinud talle kahju tekitada. Asjaolu, mida nõukogu meenutas oma menetlusedokumentides ja mille kohaselt oli ühenduse tootmisharu vaatlusalusel perioodil mõne protsendipunkti võrra kaotanud turuosasid, ei toeta iseenesest järeldust, et kõnealune tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras. Lisaks tuleb seda vaadelda asjaolu taustal, et ühenduse tootmisharul oli uurimisperioodil suur turuosa, st 63,6%, ja et tema müügiimaht kasvas vaatlusalusel perioodil oluliselt, rohkem kui 14%. Seda tuleb samuti vaadelda asjaolu taustal, et muudest kolmandatest riikidest pärit import, mida ei müüdnud dumpinguhinnaga, kasvas vaatlusalusel perioodil mahult 35% (ajutise määruse põhjendus 142) ja et sellele impordile vastav turuosa kasvas 7,8%-lt 8,5%-le. Seega, kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et institutsioonide järeldust, et ühenduse tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras, ei kinnita käesoleva asja asjassepuutuvad majandusandmed (sarnases tähenduses muude majandusandmete kohta Üldkohtu 2. mai 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-163/94 ja T-165/94: NTN Corporation ja Koyo Seiko vs. nõukogu, EKL 1995, lk II-1381, punktid 95 ja 96).

62 Seda järeldust ei lükka ümber muud vaidlustatud määruses või Üldkohtu menetlusedokumentides institutsioonide esitatud asjaolud.

- 63 Mis puudutab täpsemalt institutsioonide viidatud asjaolu, et ühenduse tootmisharu oli dumpinguhinnaga impordist tuleneva potentsiaalse kahjuliku mõju suhtes täiesti kaitsetu, kui kasvusuundumused muutuvad vastupidiseks (ajutise määruse põhjendus 89, mida nõukogu kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 47), siis võimaldab see vajaduse korral kindlaks teha kaitsetu olukorra tulevikus. Kõnealune asjaolu on seega tulemusetu, et järeldada, et ühenduse tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras. Sama kehtib ka asjaolude kohta, mille nõukogu esitas Üldkohtu menetluskohustuslike uurimisperioodile järgneva perioodi andmete kohta, ning järelduste kohta, mille nõukogu selle põhjal tegi ühenduse tootmisharu olukorra halvenemise küsimuses. Lisaks tuleb rõhutada, et institutsioonide viidatud majandusliku olukorra halvenemist puudutava asjaolu puhul on liidu kohtud juba leidnud, et sellega rikutakse õigusnormi, kuna algmäärus näeb kahju analüüsi käsitlevas osas sõnaselgelt ette, et selliseid tegureid nagu nõudluse vähenemine ei tohi omistada dumpinguhinnaga impordile (Euroopa Kohtu 10. veebruari 1998. aasta otsus kohtuasjas C-245/95 P: komisjon vs. NTN ja Koyo Seiko, EKL 1998, lk I-401, punkt 43, ning eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus NTN Corporation ja Koyo Seiko vs. nõukogu, punktid 97–99; vt ka nõukogu 28. septembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2849/92, millega muudetakse määrusega (EMÜ) nr 1739/85 Jaapanist pärinevatele üle 30 millimeetrise välisläbimõõduga kuullaagritele kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu (EÜT L 286, lk 2), põhjendus 35, mida need kaks kohtuotsust puudutavad).
- 64 Asjaolu, mille komisjon esitas ajutise määruse põhjenduses 87 ja mida nõukogu kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 46, et loomulikult seadis Hiinast pärit impordi kasv piirangud ühenduse tootmisharu „investeeringute tegemisele ja takistas tootmisvõimsuse suurendamist, mis olnuks kooskõlas turu laienemisega”, käesoleva juhtumi muud asjassepuutuvad asjaolud ei kinnita. Kõigepealt nähtub selgelt eelnevalt esitatud arvandmetest, et ühenduse tootmisharu investeeringute tegemist ei piiratud, kuna ühenduse tootmisharu aastainvesteeringud suurenesid vaatlusajal perioodil 185%. Edasi, nagu nähtub eelkõige ajutise määruse põhjendustest 91 ja 92, rajaneb kahju ohu esinemine käesolevas asjas prognoosivalt ja peatselt tekkival ohul, et ühenduse tarbimine lähiajal oluliselt väheneb. Komisjoni hinnangud tuginesid avaldatud teabele ja ühenduse tootmisharu esitatud andmetele. Samuti meenutasid institutsioonid mitmel korral, et ühenduse turu kasv oli „erakordne” (vt eelkõige ajutise määruse põhjendus 87 ning vaidlustatud määruse põhjendused 47 ja 48). Seega on ilmne vastuolu selles, kui ühelt poolt väita, et Hiinast pärit import piiras ühenduse tootmisharu tootmismahude arendamist, ning teiselt poolt tõsta esile ühenduse turu „erakordset” kasvu ja nõudluse olulise vähenemise peatset ohtu. Nimelt, käesoleva juhtumi asjaoludel, nagu institutsioonid on need tuvastanud, oli loogikavastane tootmisvõimsust mitte arendada. Viimaseks tuleb meenutada, et komisjon märkis ise ajutise määruse põhjenduses 88, et „ühenduse tootmisharule tekkinud kahju [oli] piiratud ulatusega ning sellega ei kaasnenud suuri majandusprobleeme”. See järeldus kaldub tugevalt minimeerima Hiinast pärit impordi mõju ühenduse tootmisharu olukorrale vaatlusajal perioodil.
- 65 Mis puudutab viimaseks institutsioonide kinnitust, mille kohaselt oli ühenduse tootmisharu 2006. aastast varasemast dumpingust veel toibumas, siis ei rajane need ühelgi konkreetsel tõendil. Täpsemalt ei esitatud ühtegi tõendit, mis võimaldaks kindlaks teha, mida institutsioonid mõtlesid selle all, et ühenduse tootmisharu oli „veel toibumas”, arvestades eeskätt varem viidatud majandusandmeid. Hageja väidab seega oma menetluskohustuslike õigesti, et institutsioonid ei ole tõendanud, et ühenduse tootmisharu ei ole varasemast dumpingust toibunud.
- 66 Arvestades kõiki neid asjaolusid ja eeskätt seda, et käesoleva juhtumi asjassepuutuvad andmed ei toeta institutsioonide järeldust, tuleb asuda seisukohale, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kinnitades komisjoni järeldust, mille kohaselt oli ühenduse tootmisharu uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras.

Kolmanda väite esimese osa teine etteheide, mis puudutab kahju ohu esinemist

- 67 Vaidlustatud määrus, mis selles küsimuses järgib ajutise määruse struktuuri, koosneb kahest osast. Esimene osa on „[ü]henduse tarbimise, asjaomasest riigist pärineva impordi ja ühenduse tootmisharu olukorra võimalikud arengusuunad pärast uurimisperioodi” (ajutise määruse põhjendused 90–112 ja vaidlustatud määruse põhjendused 50–65). Teine osa puudutab konkreetselt „kahju ohtu” (ajutise määruse põhjendused 113–125 ja vaidlustatud määruse põhjendused 66–81).
- 68 Tuleb toonitada, et vaidlustatud määruses kinnitas nõukogu komisjoni järeldust, et „uurimisperioodi lõpus” esines kahju oht (vaidlustatud määruse põhjendus 81), vaatamata sellele, et arvesse võeti uurimisperioodile järgneva perioodi kättesaadavaid andmeid.
- 69 Seoses vaidlustatud määruse esimese osaga tuleb märkida, et uurimisperioodile järgneva perioodi andmed kinnitavad institutsioonide prognoosi seoses ühenduse turu kahanemisega. Täpsemalt näitavad vaidlustatud määruse põhjenduses 51 esitatud asjaolud, et ühenduse tarbimine vähenes 27,7% uurimisperioodi lõpu ehk 30. juuni 2008 ja 2009. aasta märtsi vahel. Tuleb siiski meenutada, et selliseid kahjutegureid nagu nõudluse vähenemine ei tohi omistada dumpinguhinnaga impordile (vt eespool punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 70 Mis puudutab vaidlustatud määruse teist osa, mis konkreetselt on käesoleva vaidluse ese, siis rajaneb nõukogu järeldus nelja teguri analüüsil. Need tegurid kordavad algmääruses ette nähtud kriteeriume. Need hõlmavad dumpinguhinnaga impordi arengut (vaidlustatud määruse põhjendused 66–68), eksportijate vaba tootmisvõimsust (vaidlustatud määruse põhjendused 69–71), Hiinast pärit impordi hindu (vaidlustatud määruse põhjendused 72 ja 73) ning laovarusid (vaidlustatud määruse põhjendus 74). Viimase teguri osas leidis nõukogu sisuliselt, et see ei ole kahju ohu analüüsi jaoks määrav.
- 71 Hageja argumendid keskenduvad Hiina impordi arengule mahu ja hinna seisukohalt ning muudele eksporditurgudele, arvestades Hiina eksportijate vaba tootmisvõimsust. Hageja väidab sisuliselt, et komisjoni prognooside, mida on kinnitanud nõukogu, ja uurimisperioodile järgneva perioodi andmete vahel on vastuolusid, ning et muude eksporditurgude analüüs on puudulik.
- 72 Esiteks, mis puudutab dumpinguhinnaga impordi arengut, siis asus komisjon kõigepealt seisukohale, et ühenduse turu üldisel langustendentsil „ei ole olulist mõju [dumpinguhinnaga impordi] mahu muutumisele” (ajutise määruse põhjendus 115). Ta lisas, et seda tahku vaadeldes ei tohiks aluseks võtta üksnes dumpinguhinnaga impordi mahu muutumist absoluutarvudes, vaid tuleks arvestada ka selle turu tausta, kus kõnealused muutused aset leiavad, samuti seda, kas selle muutusega võiks kaasneda kõnealuse dumpinguhinnaga impordi turuosa suurenemine või vähenemine. Selles kontekstis asus ta seisukohale, et kõnealuse dumpinguhinnaga impordi turuosa „suurenes” vaatlusalusel perioodil „märkimisväärselt” ning ka sel ajal, mil nõudlus oli juba kahanemas, ei olnud „märke selle tendentsi pidurdumisest või võimalikust suunamuutusest”. Komisjon jõudis sellest tulenevalt järgmisele järeldusele (ajutise määruse põhjendus 116): „Tulemuseks oli Hiina päritolu dumpinguhinnaga impordi turuosa suurenemine [ja] kõnealuse dumpinguhinnaga impordi surve ühenduse turule suureneb märkimisväärselt”.
- 73 Sellega seoses olgu märgitud, et vaidlustatud määruses esitatud andmete kohaselt vähenes Hiinast pärit impordi maht uurimisperioodile järgneval perioodil absoluutarvudes väga oluliselt, mida hageja oma menetlusdokumentides õigesti märkis. Nimelt vähenes kõnealune import vastavalt vaidlustatud määruse põhjenduses 52 toodud tabelile 24,6%. Lisaks, suhtarvudes oli kõnealusele impordile vastava turuosa tõus väike, s.o 0,7 protsendipunkti sel perioodil.

- 74 Eespool viidatud komisjoni kinnitusele, et ühenduse turu üldisel olukorral ei ole „olulist” mõju Hiinast pärit impordi „mahu muutumisele” ja et kõnealuse impordi surve ühenduse turule suureneb „märkimisväärselt”, räägivad vastu uurimisperiodile järgneva perioodi andmed, mille nõukogu vaidlustatud määruses arvesse võttis.
- 75 Nõukogu ei näe vaidlustatud määruses vastuolu komisjoni kinnituste ja kõnealuste majandusandmete vahel. Ajutise määruse põhjendust 116 selliselt tõlgendades leiab ta, et „oluline ei ole mitte kõnealuse impordi absoluutne maht, vaid selle suhe tarbimisse, teisisõnu, selle impordi turuosa kogu ühenduse turul”. Sellega seoses märgib ta, et suhtarvudes on Hiinast pärit import „veidi suurenenud” (vaidlustatud määruse põhjendus 68).
- 76 Kuigi komisjon viitas tõepoolest Hiinast pärit impordi mahu arengule absoluutarvudes, kuid ka suhtarvudes, asetas ta oma põhjenduskäigu siiski selle mahu „märkimisväärselt” arengu konteksti. Selles kontekstis asus ta seisukohale, et dumpinguhinnaga impordi surve ühenduse turule suureneb „märkimisväärselt”.
- 77 Ajutise määruse põhjenduse 116 sellist tõlgendust kinnitavad selle määruse muud põhjendused. Näiteks märkis komisjon ajutise määruse põhjenduses 95, et isegi juhul, kui kahaneva turu tingimustes väheneb „üldine nõudlus” impordi järele – „oodatav vähenemine ei ole küll märkimisväärne” –, kasvatab Hiina import proportsionaalselt oma turuosa. Ta jäi ajutise määruse põhjenduses 133 oma seisukoha juurde ja märkis, et algav tarbimislanguus „ei mõjutanud [impordi] mahtu”, selle turuosa hoopis suurenes. Ta lisas, et „ei ole põhjust uskuda, et samas olukorras või veel halvema lähiaja stsenaariumi korral see tendents muutuks”.
- 78 Seega on märkimisväärne erinevus ajutise määruse staadiumis tehtud komisjoni prognooside ja uurimisperiodile järgneva perioodi andmete vahel, mida nõukogu vaidlustatud määruses arvesse võttis. Selles staadiumis on oluline meenutada, et üks kriteerium kahju ohu esinemise tuvastamiseks on ühenduse turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise „olulise” suurenemise tõenäosusele (algmääruse artikli 3 lõige 9). Ent vaidlustatud määruses nõukogu enda esitatud kinnituste kohaselt on uurimisperiodile järgneval perioodil Hiinast pärit import „veidi suurenenud” (vaidlustatud määruse põhjendus 68). Hiinast pärit impordi see väike tõus suhtarvudes ja oluline vähenemine absoluutarvudes ei toeta järeldust, et käesolevas asjas esines importimise olulise suurenemise tõenäosus. Lisaks tuleb uurimisperiodile järgneval perioodil Hiinast pärit impordile vastava turuosa suurenemist 0,7 protsendipunkti võrra vaadelda ühenduse tootmisharu toodetele vastava turuosa 0,1 protsendipunktilise vähenemise taustal (vaidlustatud määruse põhjendus 53).
- 79 Teiseks, mis puudutab eksportijate vaba tootmisvõimsust, siis puudutab institutsioonide analüüs esiteks vaba tootmisvõimsust sõna otseses mõttes ja teiseks Hiina ekspordi ümbersuunamise ohtu ühenduse turule.
- 80 Sellega seoses tuleb meenutada, et algmääruse artikli 3 lõike 9 alusel peavad institutsioonid analüüsima muu hulgas eksportija piisavaid ja vabalt kasutatavaid tootmisvõimsusi või nende peatset ja olulist suurenemist, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu.
- 81 Selles kontekstis tuleb märkida, et kui institutsioonid hindavad ekspordi liitu ümbersuunamise ohtu, arvestades tootmis- ja ekspordivõimsuse kasvu ekspordiriigis, siis peavad nad arvesse võtma mitte ainult muude eksporditurgude olemasolu, vaid ka sisetarbimise võimalikku arengut ekspordiriigis (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 61 viidatud kohtuotsus NTN Corporation ja Koyo Seiko, punkt 109).

- 82 Olles järeldanud, et Hiinas oli oluliselt vaba tootmisvõimsust ja et Hiina eksportijate huvi ekspordi vastu oli kasvanud, märkis komisjon käesolevas asjas, et ühendusse suunduva ekspordi osakaal Hiina koguekspordis suurenes vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt – „2005. aastal oli see 1% ja uurimisperioodil 9%”. Lisaks märkis ta, et „[t]eised peamised turud on USA (36%, 2007. aastal 31%), Alžeeria (6%, 2006. aastal 2%) ja Lõuna-Korea (6%, 2005. aastal 3%)” ning et selle põhjal võib eeldada, „et suur osa uuest täiendavast tootmisvõimsusest suunatakse EÜ turule” ja „lähiajal [võib] oodata nii mõnegi kõnealuse turu kahanemist, pidades eelkõige silmas USA turgu” (ajutise määruse põhjendus 119). Vaidlustatud määruses kinnitas nõukogu komisjoni kaalutlusi, esitamata täiendavaid asjaolusid.
- 83 Tuleb aga tõdeda, nagu märgib õigesti hageja oma menetlusedokumentides, et institutsioonid ei võtnud oma analüüsis arvesse „teisi mis tahes lisaekspordi vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu”, nagu algmääruse artikli 3 lõikes 9 on ometigi nõutud. Nimelt nähtub ajutise määruse põhjendusest 119, et komisjon mainis USA-d, Alžeeriat ja Lõuna-Koread ainult selleks, et märkida, milline oli nende riikide osakaal Hiina koguekspordis. Mingit teavet ei esitatud nende turgude arengu ega nende võimaliku võime kohta võtta vastu lisaekspordi. Komisjon leidis ometi „selle põhjal”, et „suur osa uuest täiendavast tootmisvõimsusest suunatakse EÜ turule”. Ent, kui – nagu kinnitavad institutsioonid – tootmisvõimsus Hiinas ja ekspordimaht suurenesid (ajutise määruse põhjendus 118) ning samal ajal eespool nimetatud kolme riigi osakaal Hiina koguekspordis suurenes, nagu nähtub ajutise määruse põhjendusest 119, tähendab see, et suurenesid ka ekspordimahud neisse kolme riiki. Ainus märges teiste riikide turgude arengu kohta on kinnitus, et „lähiajal võib oodata nii mõnegi kõnealuse turu kahanemist, pidades eelkõige silmas USA turgu”. Peale selle, et kõnealune kinnitus on ebatäpne eelkõige asjassepuutuvate riikide ja mahtude osas, ja et see on esitatud pärast komisjoni järeldust, mille kohaselt suur osa uuest täiendavast tootmisvõimsusest suunatakse liidu turule, tuleb seda vaadelda asjaolu tausta, et institutsioonid prognoosisid liidu turu puhul ka nõudluse selget vähenemist. Kuid see viimane on institutsioonide analüüsist seoses Hiina ekspordi võimaliku ümbersuunamisega liidu turule puudu.
- 84 Veel tuleb toonitada, et institutsioonid ei viita kunagi Hiina siseturule ega selle turu võimalikule mõjule võimaluse suhtes võtta vastu täiendavad tootmisvõimsused. Institutsioonid osutavad vaid ekspordi osakaalule võrreldes valimi eksportivate tootjate kogumüügiga. Kuid see asjaolu, millele nõukogu viitas ka oma Üldkohtu menetlusedokumentides, on tulemusetu selle kindlakstegemiseks, kas Hiina siseturg võis vastu võtta märkimisväärse vaba tootmisvõimsuse.
- 85 Viimaseks, komisjon tõdeb ajutise määruse põhjenduses 119, et liitu suunduva ekspordi osakaal Hiina ekspordis suurenes vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt. Seda järeldust tuleb siiski vaadelda asjaolu taustal, millele institutsioonid ise mitmel korral osutasid ja mille kohaselt „asendas” kõnealune eksport muu hulgas Venemaalt ja Ukrainast pärit impordi, mille suhtes kehtisid alates 2006. aastast dumpinguvastased tollimaksud. Veel tõi komisjon ajutise määruse põhjenduses 130 esile „selge ajalise kokkulangevuse” Hiina päritolu toodete turuosa järsu suurenemise ning Venemaalt ja Ukrainast pärit impordi turuosade olulise vähenemise vahel; „Venemaa ja Ukraina olid hindade poolest Hiina lähimad konkurendid”. Ent ekspordi tõenäolise ümbersuunamise analüüsis ei maininud institutsioonid kunagi seda asjaolu, mis ometi on asjakohane, kuna „hindade poolest [...] lähimate konkurentide” kadumine võib vähemalt osaliselt seletada liitu suunatud Hiina ekspordi protsendimäära kasvu vaatlusalusel perioodil.
- 86 Kolmandaks, Hiinast pärit impordiga seoses väitis komisjon ajutises määruses, et ei olnud „põhjust” eeldada, et majanduskeskkonnas, mida iseloomustab märgatav nõudluse kahanemine, „võiksid madalad hinnad tõusma hakata”. „Vastupidi”, tarnija poole pealt võib tema sõnul oodata, et kahaneva tarbimise puhul „jäävad madalad hinnad madalaks”, et haarata turuosa juurde või vähemalt säilitada ja kindlustada olemasolevat (ajutise määruse põhjendus 121). Ta järeldas sellest, et väga madalal hinnal on kahetine toime. Esiteks annab oluline hinnavahe dumpinguhinnaga impordile eelise, sest on tõenäoline, et kasutajad hakkavad üha enam ostma madalama hinnaga kaupa. Teiseks annab selliste

madalate hindade olemasolu turul ostjaile aluse taotleda ühenduse tootmisharult ja muudelt tarneallikatelt madalamat hinda, avaldades sellega negatiivset mõju, mis väljendub nii vähenenud mahtudes kui ka madalamates hindades (ajutise määruse põhjendus 123).

- 87 Ent nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 52 toodud tabelist, näitavad uurimisperioodile järgneva perioodi andmed, et vastupidi komisjoni kinnitusele suurenesid Hiinast pärit impordi hinnad ühenduse turu kahanemise kontekstis oluliselt, nagu hageja õigesti oma menetluskirjeldustes märkis. Seega viitavad kättesaadavad andmed uurimisperioodile järgneval perioodil Hiinast pärit impordi hindade 35% suurenemisele (vaidlustatud määruse põhjendus 52). Samal ajal suurenesid ühenduse tootmisharu hinnad 18,7% (vaidlustatud määruse põhjendus 53). Sellega seoses tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida näib väitvat komisjon ajutises määruses, ei mõjuta nõudluse vähenemine tingimata hinnatasemeid. Nimelt on nõudluse langusega silmitsi seisval turuosalisel valida müüginahku vähendamise ja oma hindade vähendamise vahel.
- 88 Nõukogu ei esita vaidlustatud määruse põhjenduses 73 ühtegi asjaolu, mis seletaks vastuolu komisjoni esitatud andmete ja uurimisperioodile järgneva perioodi andmete vahel. Nõukogu piirdub selle märkimisega, et ajutise määruse raames hinnatõus juba tuvastati. Ent kuigi vastab tõele, et komisjon viitas ajutise määruse põhjendustes 98 ja 122 sellele pärast uurimisperioodi toimunud hinnatõusule, omistades selle toorainehindade ja energiakulu tõusule, täpsustas komisjon, et viimati nimetatud hinnatõus leidis aset 2008. aasta aprilli ja oktoobri vahel. Kuid vaidlustatud määruses ei esita nõukogu ühtegi lisatäpsustust ega -selgitust eeskätt seoses toorainehindade ja energiakulu arenguga uurimisperioodile järgneval perioodil. Seda täpsustuse puudumist tuleb pealegi vaadelda teatud poolte argumentide taustal, mida nõukogu on maininud vaidlustatud määruse põhjenduses 93 ja mille kohaselt olid mõned ühenduse tootjad sõlminud fikseeritud hinnaga lepingud rauamaagi ja muude peamiste sisendmaterjalide tarnijatega, nii et „toorainehindade järsust langusest kohe pärast uurimisperioodi lõppu” need tootjad kasu ei saanud. Nõukogu ei seadnud vaidlustatud määruses seda kinnitust kahtluse alla.
- 89 Vaidlustatud määruse põhjenduses 73 viitab nõukogu ka „paralleelsusele” ühenduse tootmisharu hinnakõikumistes. Ent hinnakõikumiste „paralleelsus” ei nähtu uurimisperioodile järgneva perioodi andmetest, kuna ühenduse tootmisharu hinnad suurenesid 18,7%, samas kui Hiina impordi hinnad kasvasid samal ajal üle 35% (vaidlustatud määruse põhjendused 52 ja 53). Pealegi kahanes ühenduse tootmisharu ja Hiinast pärit impordi hindade vahe oluliselt, 476 eurolt tonni kohta uurimisperioodil 448 eurole tonni kohta uurimisperioodile järgneval perioodil. Väljendatuna protsentides ühenduse tootmisharu müügihinnast langes see hinnavahe 40%-lt uurimisperioodil 30%-le uurimisperioodile järgneval perioodil.
- 90 Iga juhul, isegi kui eeldada, et vaatlusaluse toote hindade tõus uurimisperioodile järgneval perioodil võiks olla seletatav toorainehindade ja energiakulu suurenemisega, ei toeta see asjaolu komisjoni järeldust, mille ta tegi ajutise määruse põhjenduses 123 seoses Hiinast pärit impordi „väga madalate” hindade negatiivse mõjuga ühenduse tootmisharu hindadele ja mahtudele. Selles osas olgu meenutatud, et üks kahju ohu esinemise tuvastamise kriteeriume on impordi toimumine hindadega, mis „oluliselt langetavad” hindu „või takistavad olulisel määral hinnatõuse” (algmääruse artikli 3 lõige 9). Kuid arvestades uurimisperioodile järgneva perioodi andmeid, ei tulene juhtumi asjaoludest, et algmääruses ette nähtud kriteeriumi saaks täidetuks lugeda. Lisaks, mis puudutab „väga madalate” hindade negatiivset mõju ühenduse tootmisharu mahtudele, millele komisjon viitas ajutise määruse põhjenduses 123, siis tuleb meenutada, et ühenduse tootmisharu turuosa vähenes uurimisperioodile järgneval perioodil vaid 0,1 protsendipunkti.
- 91 Kokkuvõtteks tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 3 lõikes 9 ette nähtud neljast kahju ohu analüüsi tegurist ühte (laovarud) ei pea institutsioonid määravaks, kahe teguri puhul esinevad vastuolud komisjoni prognooside, mida nõukogu kinnitas vaidlustatud määruses, ja uurimisperioodile järgneva perioodi asjakohaste andmete vahel (impordimaht ja impordihinnad) ning üks tegur (ekspordivõime ja ekspordi ümbersuunamise oht) on arvessevõetavate asjakohaste asjaolude osas puudulik. Neid

vastuolusid ja puudusi tuleb vaadelda algmääruses ette nähtud nõude taustal, mille kohaselt tuleb kahju ohu kindlaksmääramisel tugineda „faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele” ja muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema „selgelt prognoositav ja peatselt toimuv”.

- 92 Arvestades kõiki neid asjaolusid ja seda, et esimese etteheite raames tuvastati, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, asudes seisukohale, et ühenduse tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus kaitsetus olukorras, tuleb asuda seisukohale, et nõukogu on rikkunud algmääruse artikli 3 lõiget 9, leides käesolevas asjas, et esines kahju oht. Seega on nõukogu rikkunud ka algmääruse artikli 9 lõiget 4, kehtestades lõpliku dumpinguvastase tollimaksu hageja toodetud toodete ekspordi suhtes ja nõudes sisse selle ekspordi suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud.
- 93 Järelikult tuleb hageja esitatud kolmanda väite esimese osaga nõustuda. Kuna kahju ohu tuvastamine oli vaidlustatud määruse aluseks ja kuna nõukogu on selles osas teinud vea, tuleb kõnealune määrus tühistada osas, milles kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud hageja toodetud toodete ekspordi suhtes ja nõutakse sisse selle ekspordi suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud, ilma et oleks vaja analüüsida kolmanda väite teist osa ega hagi põhjendamiseks esitatud teisi väiteid.

Kohtukulud

- 94 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult.
- 95 Artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astunud institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon, kes astus menetlusse nõukogu toetuseks, ise oma kohtukulud.
- 96 Menetlusse astunud ettevõtjad kannavad vastavalt hageja nõudele ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Tühistada nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, osas, milles dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd toodetud toodete ekspordi suhtes ja nõutakse sisse selle ekspordi suhtes kehtestatud ajutised tollimaksud.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Hubei Xinyegang Steel Co kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.
4. ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH ja Železárne Podbrezová a.s. kannavad ise oma kohtukulud.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 29. jaanuaril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad